

på, fordi man skal til frokostpause. Det er ikke hensigtsmæssigt.

Men vi er i Fremskridtspartiet helt enige i, at vi her gør en ekstra indsats for at få det til at fungere.

Vi har dog undret os lidt over, men det kan være, at der er en fornuftig forklaring på det, at man nu skal bruge yderligere 145 mio. kr. på bureaukati. 145 mio. kr. til koordinationsudvalgene til fremme af særlig virksomhedsrettede lokale initiativer. Det lyder flot, men bag de 145 mio. kr. står der bare, at det er rent bureaukati, det er ren mødevirksomhed, hvor man skal sidde og drikke kaffe. De penge havde vi hellere set udmøntet i konkrete tiltag i forhold til at gøre noget for den her gruppe af borgere, som reelt har et problem, og som har brug for at få hjælp her og nu til en revalidering, og når det så er på plads, at vi både har fleksjob og skånejob nok.

Jeg vil så også sige, at jeg troede egentlig, at det var en selvfølge, at sygedagpengene bortfalder, når den sygemeldte undlader at medvirke ved den kommunale sygedagpengeopfølgning. Sådan troede jeg sådan set, at det allerede er i dag. Sådan bør det da i hvert fald være. Noget for noget. Men omvendt vil jeg da give fru Jette Gottlieb fuldstændig ret i, at hvis kravene fra kommunen så pludselig bliver så specifikke, at det f.eks. siges, at for at man kan få sygedagpenge skal man underkaste sig en eller anden form for medicinsk behandling eller kemoterapi eller lignende, så må jeg nok sige, så står vi i Fremskridtspartiet også af. Det vil vi ikke være med til.

Man kan lave meget omkring revalidering og arbejdsprøvning og alt sådan noget, men hvis man går ind og begynder at betinge sygedage af, at man indtager en medicin, som en eller anden socialrådgiver oppe på kommunen synes, at det er sjovt, at man skal indtage, så slutter festen selvfølgelig. Men jeg tror ikke, det er sådan. Jeg nægter at tro, det er sådan, men jeg kan selvfølgelig blive klogere. Det håber jeg ikke.

Så er der det med førtidspensionen, at den kan gøres hvilende uden tidsbegrænsning, således at de, der er på førtidspension, får en mulighed for helt eller delvis at hoppe tilbage på arbejdsmarkedet i en eller anden form for fleksjob, skånejob, deltidsjob, et eller andet. Det er jo en knaldgod idé. Og så vidt jeg husker, har jeg også argumenteret for det tidligere her fra Folketingets talerstol, for det er jo et skørt system, at fordi man én gang er røget ud i at få

førtidspension, så skal man være låst dér resten af sit liv.

Det kunne jo godt være, at man enten fik det bedre eller delvis bedre, eller at der lige pludselig opstod arbejdspladser, hvor man med sit handicap lige præcis havde mulighed for at deltage på arbejdsmarkedet alligevel, og så skal man jo ikke være afskåret fra det. Og det skal slet ikke være sådan, at hvis man prøver, om man kan klare at være på arbejdsmarkedet, at fælden klapper i samme sekund, man prøver det, for nu har man valgt, og nu kan man ikke komme tilbage igen. Det er urimeligt, for det betyder alt andet lige, at der ikke er nogen, der tør tage det spring, så derfor skal vi selvfølgelig give en mulighed for, at man kan springe tilbage.

Samlet set stemmer Fremskridtspartiet for forslaget.

Tove Videbæk (KRF):

Dette lovforslag tilsigter at styrke den virksomhedsrelaterede revalidering og andre lokale virksomhedsrelaterede initiativer til gavn for nogle af de svageste grupper i vores samfund.

Kristeligt Folkeparti går ind for hjælp til selvhjælp. Hvis et menneske har mulighed for at arbejde og oven i købet ønsker dette brændende, så bør det være samfundets pligt at hjælpe med til, at dette kan ske. Vi skal ikke udelukke nogle fra at arbejde, blot fordi de er sent udviklede, har psykiske, fysiske eller sociale handicap.

I disse år ser vi desuden, at vi får brug for flere og flere på arbejdsmarkedet. Og det positive ved denne udvikling er bl.a., at vi bliver tvunget til at inddrage de svage grupper i vores overvejelser om mulige løsninger på arbejdsmarkedsområdet.

Kristeligt Folkeparti ser derfor med tilfredshed, at der i forslaget er skabt bedre muligheder for disse grupper. Der vil være færre hindringer for dem, der ønsker at komme i beskæftigelse. Et eksempel er forslagets § 51, stk. 1, hvor der tilsigtes en forbedring af mulighederne for at komme i beskæftigelse, hvis man har omfattende psykiske, fysiske eller sociale problemer.

Samtidig må vi dog også fastholde, at der er tale om hjælp til selvhjælp. Hvis man nægter at medvirke i den kommunale sygedagpengeopfølgning af den ene eller anden grund, skabes der med dette forslag mulighed for, at sygedagpengene fra kommunen kan bortfalde. Dette